

QUESTIO IV. Arabica:

*Qualenam latus Christo jam demortuo, Joh. 19, v. 34.
lancea cuiusdam stratiota fuerit effossum.*

1. Quibus ea felicitas contigit, ut aliquad antenus saltem studia Arabica rimari queant, næ, præter obiectamentum, etiam emolumentum indidem ferent ter maximum.

2. Primi enim ex gentibus fuere Arabes, quos Paulus, post suā conversionē, invisiſſe legitur Gal. 1, v. 15.

3. Et nil habetur in Codice nostro facrosancto, cum primis in Novo Instrumento, quod Arabes non transtulerint in suam vernaculam.

4. Imò, inter Germanos nostros superiores πεωταὶ ἐγβίζονται primus, Clarissimus P. Kirstenius, ex relatu sui præceptoris Arabici, audet asserere, *Multas D. Pauli Epistolas, aliorumq[ue] Apostolorum scripta esse Arabibus, quae nondum in aliis extant linguis.* Vide sis præfationem lib. I Gram. Arabicæ, p. 5. §. 1.

5. Ethorum fortean, aliorumque copiam nobis tandem subministrasset adamantina prorsus Erpeni, Professoris quondam Lugduni-Batavici, sedulitas, Doctoris nostri muti ὡς τὴ γλωσσαρχὴ μογγωσία quondam experientissimi, solertissimiique. Verum eundem,

In festū Vī studiis, ab festū VI It. atra LVes.

6. Hæc autem ita abs me scripta, accipi velim, non ut, ex mēte adversariorum nostrorum Papianorum, Codicē sacrum alicujus imperfectionis insimulem, (quod absit à me longissimè, qui בְּלִזְבָּד omnē perfectionē Bibliis nostris sacris deferēdam esse, ex monitis